

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

BIBLIOTECA
PENTRU
TOȚI

Campania de Promovare a Culturii
este susținută și realizată în cooperare cu
Ministerul Culturii și Patrimoniului Național.

Colecția „Biblioteca pentru toți“ le-a oferit cititorilor români vreme de o sută de ani capodoperele literaturii române și universale, iar în 2009 s-a relansat cu gândul de a reedita titlurile clasice ale literaturii române. Îi vom reciti pe autorii ale căror opere ne-au însoțit viața și le vom lăsa de aici înainte moștenire celor dragi nouă cărțile devenirii noastre și ale devenirii lor. Un recurs cu care *Jurnalul Național* v-a obișnuit în ultimii ani de existență, recursul la România, care de acum va însemna un recurs la patrimoniul cultural național prin „Biblioteca pentru toți“, recurs ce va statua totodată răspândirea și păstrarea acestuia.

Marius Tucă
Jurnalul Național

MARIN SORESCU

LA LILIECI
(IV-VI)

**

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Mihail Sorbu

EDITURA
ART

MARIN SORESCU

LA LILIECI
(IV-VI)

**

JURNALUL NĂȚIONAL

Director general
Marius Tucă

Director executiv
Sorin Stoian

Director marketing
Adriana Ioniță

Piața Presei libere nr. 1,
Corp D, etaj VIII, București, Sector 1,
tel.: 021-318 20 37, fax: 021-318 20 35
E-mail: editura.jurnalul@jurnalul.ro

GRUPUL EDITORIAL ART

Comenzi – Cartea prin poștă

C.P. 78, O.P. 32, cod 014810, sector 1, București
tel.: (021) 224.01.30, 0744.300.870, 0721.213.576;
fax: (021) 224.32.87

Ne puteți vizita pe: www.editura-art.ro

Redactor: Mihaela Dobrescu

Tehnoredactor: Vasile Ardeleanu

Producție: Walter Weidle

Date despre colecția BIBLIOTECA PENTRU TOȚI:

www.jurnalul.ro; www.bibliotecapentrutoti.ro

Coordonator proiect: Ana-Maria Vulpescu

Design suprapertă:

GRIFFON & SWANS
creative services

www.griffon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SORESCU, MARIN

La Lilieci / Marin Sorescu ; ed. stabilită și îngrijită de Sorina Sorescu; pref. de Ion Pop; tab. cronologic de Mihaela Constantinescu-Podocea; referințe critice de Sorina Sorescu. – București : Art, 2010
2 vol.

ISBN 978-973-124-499-

Vol. 2. - ISBN 978-973-124-493-8

I. Sorescu, Sorina (ed. șt.)

II. Pop, Ion (pref.)

II. Constantinescu-Podocea, Mihaela (tab. cronologic)

821.135.1-1

LA LILIECI (IV-VI)

**

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

CARTEA A PATRA (1988)

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

BURUIENI DE NEBUNIE

I

Dă-mi un pieptăn

S-a pomenit Ioana lui Prăzaru cu ea, noaptea la ușă.
Iarna, pe zăpadă. Războiul, război. Intraseră nemții
Colea și lumea cam fugise.

– Cine e?

– Io sunt.

Dă-mi un pieptăn să mă pieptăn.

– Lisandro, ce faci cu pieptănul?

Acum în toiul nopții?

– Păi, să mă pieptăn, că vin ăia de la deal să ne-mpuște.

Ioana a văzut-o că e cam așa, săraca. A plecat.

S-au luat oamenii după ea

Și ea sărea prin garduri

Și oamenilor le era frică să nu sară în fântână.

Aa! Și-a prins-o Roșca după vreo trei zile.

Și-a legat-o, că ea făcea rău. Ei! Se repezea pe copii,

Fărâma, spârgea... Și-au legat-o pe Lisandra c-un lanț

Peste mijloc. Au dat o gaură în ușă, au petrecut lanțul

Și-au priponit-o de stâlpul prispei.

Și, biata de ea, sta așa

Legată și vedea nemții venind.

Odată tresărea și-ncepea

Să se zvârcolească.

– Aoleu! Uite-i cum vin! Acuși ne omoară!

Uite-i, vin cu puștile

Au! Au!

Respectă-te! Stai, fă, că nu-i nimic! Un amărât de război mondial! zicea
fie-sa.

– Ne-mpuşcă, ne-mpuşcă pe toți... Auu!

Nemții au venit și-au trecut –
Și ea a rămas cu priponul
De mijloc, acolo în casă.
A șezut cam vreo două luni.
Făcea: „Aoleu! Aoleu! Ne-mpuşcă!
Stai, nu trage!”

O soră a ei și niște femei bătrâne, de știau în buruieni
I-au fiert buruieni de nebunie și i-au dat cu lingura.
Le-au căutat pe la Boghea.
Au făcut o fiertură bună –
Mai știa lumea pe-atunci leacuri din buruieni.
Și-a mai revenit ea.
Au dezlegat-o cu grijă și-au fost cu
Ochii pe ea.

A venit soru-sa, de-a stat acolo și cu fata ei
A mare, Lia. Asta era de vreo 17 ani.
I-a cam trecut. A rămas ea așa speriată.

II

Floarea Păunii

Și sora ei, Floarea a lui Floarea Păunii, avea doi boi mari,
Unul Rujan, altul Suran...
Parcă Suran.
Era o femeie bună de vite, le îngrijea bine,
Toată ziua vedea de ele.
Ea numai de ei se-ngrijea
Și boii numai pe ea o vedeau în curte,

Resp Că bărbatu-su era în război.

Copii n-avea...

– Hai, mamă, hai!

Hai, la iarbă! Boii îi învățaseră vorba,

Veneau de departe la ea.

Bărbatul ei, Florea, s-a nimerit de-a

Murit atunci în război, în 1916, primăvara.

Și toamna se-mbolnăvește și ea de tifos și moare.

Zicea lumea: „Moare Floarea, moare Floarea!

A înmormântat-o un cumnat.

Când îi făcea tronul,

Boii zbierau acolo pe tronul ei,

Și ce să vezi?

Când au plecat de-au pus-o-n car,

Boii ăștia au început să zbiere

Și să sară pe loitre în sus.

Zbierau deasupra tronului, suflau peste moartă.

Lumea s-a ținut cu parii la ei, să nu iasă din curte.

Și-au scos carul și-au plecat cu moarta.

Și, când era pe-aci pe la duji, pe drum,

Boii au sărit peste ulucă,

Și-au început iar să zbiere și-au

Venit în fugă după car.

Zbierau după car, parcă se jeleau

„Cum ne lăsași, făă? Cum ne lăsași?“

Am văzut asta cu ochii mei, spunea mama.

Nici n-am mai pomenit așa vite, care să țină la om.

Zbierau pe car în sus!

Răgeau în toate felurile!

Jeleau moarta, ce mai!

Plânsul oamenilor era nimic,

Parcă era ceva de formă.

Ei plângeau de-a adevăratelea moarta.

Nu s-ar fi mai despărțit de ea.

Resp Că ea umbla cu ei, avea grijă,
 Îi păștea bine, pe mejdini, pe unde era iarba grasă.
 S-a ținut lumea, i-a întors și i-a legat în curte.
 Și-au îngropat-o pe-aia.
 Pe urmă, la o săptămână, i-au vândut,
 Au chemat geambașii,
 Că nu puteau să-i țină,
 Că se topeau de jale în curte.
 Săreau, fugeau.

III

Lume amărâtă

Și-așa a murit sora Lisandrei, a de trebuia să aibă grijă
 De nebună.
 Și nebuna a mai trăit mult, că așa sunt ăștia. Din buruienile alea își
 Mai revenise. Muncea pe bani.
 Și n-avea plug, să are și ea, și venea
 La plug la tata, la vale, la Racu.
 Ei!, punea și ea porumbi
 Încurca brazdele, punea de mai multe ori într-un loc.
 Lumea îi credea.
 Nu-și mai aducea aminte de când avusese brâu de lanț.
 Nici nu se mai speria de nemți.
 A trăit până i-a văzut aliați.

Lume amărâtă.

Îi murise copilul atunci,
 Nu știu de ce, de vreo zece ani,
 Îl găsisse mort. Omu' pe front...
 Fugea lumea la Olt. Valea îngroșată de lume.
 Lumea fugea și ea cu copiii ăilalți acasă.
 A plâns până și-a ieșit din minți.
 Și-a plâns mințile, creierii.

Respi
Da' uite că buruienile ălea aveau leac pe atunci.
A, zicea câte una. Să se ducă la cutare, că știe
Buruieni de nebunie. Te fac din neom om.
Le fierbi și le bei.
Și doctorii-ăi de mai știu,
Le beau de fac burtă...

Parcă o văd, oftează mama.
O femeie groasă, mustăcioasă, oacheșă.
Cum s-o fi zbătut ea
În lanț! Sărea prin casă, tropăia, venea în pat și se culca.
Fugea prin măracini, prin garduri, noaptea, prin bălți,
Nu mai ținea seama.
Se-nțepea în cuie, dar nu simțea. Mergea drept
O mai apuca așa când și când, da' nu cine știe ce!
Vorbea aiurea, se certa cu ea
Nu-i mai zicea fetii ei că-i taie gâtul cu barda
Dacă nu cosea bine,
Cum îi zicea înainte de-a-nnebuni.

Și așa a trecut și războiul ăla
Prin comuna Bulzești.
Vai de ăi de pe front, vai de ăi de-acasă.
Ăi de pe front mureau îngroșați, ăi de-acasă
Intrase tifosul în ei.